RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2012/0256 van 19 december 2012 in de zaak 1112/0715/SA/3/0635

In zake: de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het departement RWO, afdeling Oost-Vlaanderen

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Veerle TOLLENAERE kantoor houdende te 9000 Gent, Koning Albertlaan 128 waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

Tussenkomende partij:

de nv

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaten Peter FLAMEY en Pieter Jan VERVOORT kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Jan Van Rijswijcklaan 16 waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 7 juni 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en tot de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RWO, afdeling Oost-Vlaanderen van 13 april 2012 waarbij aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorwaarden voor het bouwen van een windpark bestaande uit zes windturbines met bijhorende middenspanningscabines.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te en met als kadastrale omschrijving en met als kadastra

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de

tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 3 oktober 2012, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende, verwerende en tussenkomende partij zijn schriftelijk verschenen.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De nv verzoekt met een aangetekende brief van 13 juli 2012 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 25 juli 2012 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de verzoekende partij tot tussenkomst beschouwd kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 7 november 2011 (datum van de verklaring van volledigheid) dient de tussenkomende partij bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het bouwen van een windpark bestaande uit 6 windturbines met bijhorende middenspanningscabines te Assenede".

Op 18 maart 2011 werd een identieke aanvraag door de tussenkomende partij ingediend. Deze aanvraag werd evenwel ingetrokken.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 september 1977 vastgestelde gewestplan 'Gentse en Kanaalzone', deels gelegen in agrarisch gebied en deels gelegen in een reservatiegebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 15 december 2011 tot en met 13 januari 2012, wordt één bezwaarschrift ingediend.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling brengt op 8 december 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 12 december 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De Interderpartementale Windwerkgroep brengt op 14 december 2011 een ongunstig advies uit.

Het Agentschap Wegen en Verkeer brengt op 20 december 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De Isabellapolder brengt op 10 januari 2012 een ongunstig advies uit voor de hoogspanningscabine bij windturbine 1 en bij windturbine 6.

De Vlaamse Milieumaatschappij brengt op 11 januari 2012 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De FOD Mobiliteit en Vervoer - Luchtvaart brengt op 16 januari 2012 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Assenede deelt op 31 januari 2012 mee dat het zich onthoudt van enig advies.

De verwerende partij beslist op 13 april 2012 een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. Zij motiveert haar beslissing als volgt:

"...

<u>Stedenbouwkundige basisgegevens uit de plannen van aanleg/ruimtelijke</u> uitvoeringsplannen

Ligging volgens de plannen van aanleg + bijhorende voorschriften

De aanvraag is volgens het gewestplan GENTSE EN KANAALZONE – (KB 14/09/1977) deels gelegen in een reservatie gebied.

. . .

De aanvraag is volgens het gewestplan GENTSE EN KANAALZONE – (KB 14/09/1977) deels gelegen in een agrarisch gebied.

. . .

Overeenstemming met dit plan

De aanvraag is in strijd met het geldend voorschrift want de windturbines worden in het agrarisch gebied ingeplant.

. . .

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

De aanvraag is principieel in strijd met het van kracht zijnde plan, meer bepaald omdat de windturbines worden ingeplant in het agrarisch gebied.

In toepassing van art. 4.4.9. VCRO mag het vergunningverlenend bestuursorgaan bij het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning of een verkavelingsvergunning in een gebied dat sorteert onder de voorschriften van een plan van aanleg, afwijken van de bestemmingsvoorschriften, indien het aangevraagde kan worden vergund op grond van de voor de vergelijkbare categorie of subcategorie van gebiedsaanduiding bepaalde

standaardtypebepalingen, vermeld in de bijlage bij het besluit van de Vlaamse Regering van 11 april 2008 tot vaststelling van nadere regels met betrekking tot de vorm en de inhoud van de ruimtelijke uitvoeringsplannen, zoals de tekst ervan is vastgesteld bij het besluit van 11 april 2008.

. . .

Gelet het ongunstig advies van de Isabellapolder voor wat betreft de hoogspanningscabine bij windturbine 1 en windturbine 6 omwille van de inplanting binnen de 5m-zone van de polderwaterloop 605 en onbevaarbare waterlopen 8.257 en 8.251. at dit advies wordt onderschreven door het Departement RWO aangezien deze 5m-zone steeds vrij dient te blijven om het onderhoud van de waterloop te verzekeren.

Dat echter mits het verschuiven van beide cabines met 1m in oostelijke richting buiten de 5m-zone wel voldaan is aan de gestelde voorwaarde van de Isabellapolder.

- - -

Gelet het ongunstig advies van de Interdepartementale Windwerkgroep. Dat in het provinciaal beleidskader voor windturbines Oost-Vlaanderen de zone van inplanting van dit windturbinepark wordt aangeduid als een open te houden gebied tussen enerzijds de Gentse Kanaalzone en de potentiegebieden rondom Maldegem en Eeklo.

Dat een technisch haalbare locatie in de openruimte kan worden onderzocht indien er naar een zo groot mogelijke ruimtelijke bundeling wordt gestreefd met andere infrastructuur, bij voorkeur een grotere lijninfrastructuur, die reeds een belangrijke ruimtelijke-landschappelijke en visuele impact heeft en een bijkomende markering kan betekenen. Dat op de voorgestelde locatie de N49/E34 een onopvallende baan is. Dat de inplanting van windturbines op die locatie de aanwezigheid ervan zou benadrukken en zo het klein agrarisch landschap visueel verstoren. Dat er van deze inplanting een significant negatieve impact op het landschap wordt verwacht; het inplanten van de windturbines is dan ook landschappelijk niet wenselijk.

Overwegende dat de aanvraag niet gelegen is binnen een aangeduide zoekzone voor het oprichten van grootschalige windturbines, zoals vastgesteld in het provinciaal beleidskader voor windturbines Oost-Vlaanderen (...).

Dat dit beleidskader de mogelijke visie weergeeft over dit gebied, maar echter geen verordende kracht heeft. Dat het beleidskader haar direct toepassingsgebied heeft binnen de ruimtelijke planningsprocessen. Dat het provinciebestuur sinds het voorjaar van 2011 is gestart met de voorbereidende fase van een planningsprocessen. Dat het provinciebestuur sinds het voorjaar van 2011 is gestart met de voorbereidende fase van een planningsproces in functie van het aanduiden van een concentratiezone voor het inplanten van windturbines in de zone Maldegem-Eeklo. Dat de voorbereidende studie, opgemaakt door Adoplan, Cluster en Maat ontwerpers, werd afgerond in maart 2012. Op heden wordt dit document ter advies voorgelegd aan de verschillende sectorale instanties, werd een enquête opgestart en worden 3 infoavonden georganiseerd. Dit om zoveel mogelijk standpunten , opmerkingen en bedenkingen te verzamelen als insteek voor een brede maatschappelijke aftoetsing zodat binnen de provincieraad van juni een gedragen en onderbouwde beleidsbeslissing kan genomen worden.

Overwegende dat aldus nog geen zekerheid geboden is betreffende een effectieve planmatige uitwerking van dit studiedocument. Dat bovendien na openbaarmaking van deze studie eind maart reeds verschillende bezwaren werden geuit door zowel het lokale beleid als door de bevolking.

Overwegende dat de inplanting van onderhavige aanvraag in bovengenoemde studie niet werd opgenomen. Dat deze locatie echter op een afstand van ca. 7km van de meest

oostelijk vergunde turbine op grondgebied van Eeklo gelegen is, een afstand waarbinnen gezien de aanwezigheid van de beschermde de hoogspanningslijn van de noogspanningslijn van de noogspanningsli

Dat de voorgestelde inplanting te Assenede niet wordt bezwaard door beperkingen zoals hoogspanningsleidingen, dichte bebouwing, hoogtebeperking,... zodat, behoudens reducties inzake geluid en slagschaduw, een aanzienlijk rendement kan bekomen worden. Daar waar de studie de nadruk legt op het bereiken van een doelstelling in aantal geplaatste MW, is veeleer het bereiken van het aantal projecten met een inplanting die windtechnisch en milieutechnisch optimaal zijn.

Dat uit de (voorwaardelijk) gunstige adviezen, verleend door de verschillende sectorale instanties, en uit de resultaten van het openbaar onderzoek (waarbij slechts 1 bezwaarschrift werd ingediend), blijkt dat het voorliggende project voldoende draagkracht heeft.

Dat bovendien in het advies van de Windwerkgroep wordt aangehaald dat een technisch haalbare locatie in de open ruimte kan, indien er wordt gestreefd naar een zo groot mogelijke bundeling met een andere infrastructuur.

Overwegende dat de windturbines parallel en zo dicht mogelijk (op ca. 120m) aan de N49/E34 worden ingeplant. De N49/E34 is een grootschalige lijninfrastructuur die op deze locatie een quasi autosnelweg is met 2 x 2 gescheiden rijstroken met pechstrook e, met evenwijdig lopende op korte afstand aan beide zijden gelegen lokale wegen. Deze lijninfrastructuur zal tevens, bij uitbreiding naar het statuut van autosnelweg, waarbij op heden al werk wordt gemaakt van het uitschakelen van kruispunten en het vervangen ervan door bruggen, een nog grotere ruimtelijke-landschappelijke en visuele impact op het landschap hebben. De N49/E34 is een opvallende baan die een breedte heeft van 30m (analoog als de breedte van de E40), en met de lokale wegenis erbij een totale breedte heeft van 55m. Bijgevolg kan op deze locatie niet gesproken worden van een onaangetaste open ruimte. De N49/E34 heeft op deze locatie dezelfde ruimtelijke impact als in Eeklo en Maldegem, waar reeds diverse windturbines gebouwd werden en gebundeld aan deze weg.

Overwegende dat er geen woningen van derden gelegen zijn op minder dan 250m van de turbines. Uit de berekeningen van het totale geluid van de 6 windturbines (studie door Acoustical Engineering) is gebleken dat de berekende niveaus bij een windsnelheid van 8m/s steeds beneden de milieukwaliteitsnorm gelegen zijn in alle evaluatiepunten tijdens de dagperiode.

Voor de avondperiode is de geluidseis 5dB (A) strenger dan voor de avondperiode (of 39db (A)) en dienen voor alle types turbines reducties toegepast te worden.

Overwegende dat uit de slagschaduwanalyse blijkt dat er zich geen woningen van derden binnen de contour van 30 uur slagschaduw per jaar bevinden. De projectontwikkelaar dient in elk geval de nodige maatregelen te treffen zoals het installeren van schaduwdetectiesystemen, om te garanderen dat steeds aan de gestelde voorwaarden inzake slagschaduw uit de omzendbrief 'Afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines' van 2006 wordt voldaan.

Afweging van de milieueffecten.

Het inplanten van de 6 windturbines in het agrarisch gebied heeft geen noemenswaardige invloed op de land- en tuinbouw. Het agrarisch gebruik van de landbouwgronden wordt door de turbines nauwelijks beperkt.

In de nabijheid van de windturbines is geen ankerplaats, beschermd landschap of beschermd dorps- of stadsgezicht gelegen. De meest nabijgelegen bescherming 'De

omgeving van de Rosmolen en de reeds beschermde molen' ligt op 1,5km afstand van de dichtstbijzijnde turbine. De meest nabijgelegen relictzone ligt op 350m afstand. Er worden wat betreft het landschap en onroerend erfgoed geen nadelige gevolgen verwacht.

. . .

De geplande windturbines zijn gelegen in een biologisch minder waardevol gebied. In de nabijheid zijn er weinig biologisch waardevolle gebieden aanwezig.

. . .

Bijgevolg kan uit bovenstaande geconcludeerd worden dat er voor dit project geen aanzienlijke milieugevolgen te verwachten zijn. Het windturbinepark brengt door zijn beperkte impact de realisatie van de algemene bestemming van het gebied niet in het gedrang.

Gelet het bovenstaande, kan worden besloten dat de aanvraag, mits het naleven van de onderstaande voorwaarden, in overeenstemming kan worden gebracht met de goede ruimtelijke ordening en voor vergunning vatbaar is.

Algemene conclusie

De stedenbouwkundige vergunning wordt verleend, mits onderstaande voorwaarden strikt worden nageleefd.

BIJGEVOLG WORDT OP 13 APRIL 2012 HET VOLGENDE BESLIST:

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar geeft de vergunning af aan de aanvrager, die ertoe verplicht is:

. . .

2° de volgende voorwaarden na te leven:

- De hoogspanningscabines bij windturbine 1 en 6 dienen te worden opgericht volgens aangehecht gewijzigd inplantingsplan, zodat wordt voldaan aan de 5m-zone tov de aanpalende waterlopen.
- De voorwaarden gesteld in het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos.
- De voorwaarden gesteld in het advies van het Departement Landbouw en Visserij Duurzame Landbouwontwikkeling.
- De voorwaarden gesteld in het advies van de Isabellapolder.
- De voorwaarden gesteld in het advies van VMM.
- De voorwaarden gesteld in het advies van het Directoraat-Generaal Luchtvaart.

.."

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij betwist het belang van de verzoekende partij bij de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing en bijgevolg de ontvankelijkheid ervan.

De Raad is echter van oordeel dat de exceptie van de verwerende partij slechts onderzocht en beoordeeld dient te worden wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.13 VCRO kan, ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en op grond van ernstige middelen, een bestreden vergunningsbeslissing geschorst worden bij wijze van voorlopige voorziening. Overeenkomstig deze bepaling kan de Raad een bestreden vergunningsbeslissing slechts schorsen onder de dubbele voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat ernstige middelen worden aangevoerd.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1. De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

"

Bij punt 2b 'belang' werd reeds uitvoerig uiteengezet op welke wijze de bestreden beslissing de overheidstaak van de provincie niet alleen bemoeilijkt (in weerwil van het beleidskader en met schending van de goede ruimtelijke ordening wordt een windturbinepark vergund), maar zelfs onmogelijk maakt (het provinciaal project 'Oost-Vlaanderen energielandschap' wordt wat betreft de zone Maldegem-Eeklo absoluut onmogelijk gemaakt). Voor een uitgebreide uiteenzetting wordt naar de argumentatie onder punt 1b en 2b verwezen).

In casu zal, indien de vergunninghouder de bestreden vergunning onmiddellijk zou uitvoeren, dit tot gevolg hebben dat de provincie Oost-Vlaanderen een vergevorderd beleidsplanproces nooit meer kan uitvoeren. Bovendien zal het open gebied dat de provincie expliciet open wil houden, zwaar beschadigd worden, verliest de provincie het belangrijke draagvlak onder de bevolking dat zij nodig heeft om windturbines op geschikte locaties te kunnen plaatsen en verliest de provincie elke geloofwaardigheid bij zowel hogere als lagere overheden en de projectontwikkelaars.

Dit nadeel is persoonlijk aangezien zowel de beleidsplannen als de goede ruimtelijke ordening op provinciaal vlak worden geschaad door realisatie van de bestreden beslissing. Bovendien wordt een provinciaal project onmogelijk gemaakt.

. . .

Het nadeel is eveneens zeer ernstig wat diens gevolgen voor het project van de provincie voor inplanting van windturbines in de zone Maldegem-Eeklo betreffen.

Anders dan verwerende partij in de bestreden beslissing tracht voor te houden is dit project zeer reëel. Behoudens tegenwerking door het project dat in de bestreden beslissing wordt vergund, zal het provinciale project gerealiseerd worden.

. . .

Hierboven werd echter reeds uitvoerig aangetoond dat het provinciale project een goed, en zekerlijk te realiseren project is. De argumenten die verwerende partij aanhaalt om aan te tonen dat het provinciaal project niet uitvoerbaar zal zijn (hoogspanningslijn) zijn net een aanknopingspunt voor het nieuwe project.

De studies die reeds werden gemaakt (stukken 3 en 7), de overlegvergaderingen met de verschillende relevante overheden en projectontwikkelaars, en de ruime communicatie met het publiek (stuk 5) tonen aan dat het provinciaal project zich in een vergevorderd stadium bevindt. Zodoende zal de realisatie van het bestreden project ernstige nadelige gevolgen hebben voor de provincie zelf aangezien ze reeds veel tijd en geld investeerde in haar project, ze haar beleid dat een goede ruimtelijke ordening inhoudt niet meer kan uitvoeren, en ze het draagvlak dat ze moeizaam aan het verkrijgen is, onherroeppelijk kwijt zal zijn.

. . .

Het nadeel is ontegensprekelijk moeilijk te herstellen. Eens de bestreden windturbines geplaatst zullen zijn, is de goede ruimtelijke ordening geschaad, is afbreuk gedaan aan het open landschap en is het provinciaal project onuitvoerbaar. De afbraak van de windturbines is daarentegen zo goed als niet te verkrijgen. De provincie zelf kan deze afbraak immers niet bekomen, maar hangt af van andere overheden en het gerecht om de afbraak te vorderen.

. . .

De schorsing is bovendien dringend.

Windturbines worden zeer snel geplaatst. Idealiter gebeurt dit binnen 3 werkdagen eens de funderingssokkel is gegoten.

..."

2. De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

"

Waar de verzoekende partij verwijst naar punt 2b 'belang' van het verzoekschrift dient te worden aangegeven dat conform de vaste rechtspraak van uw Raad waarbij het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.13 VCRO, niet kan, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde "rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen" die de verzoekende partijen kunnen ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partijen desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaffen.

...

De verzoekende partij toont niet duidelijk en concreet aan dat de uitoefening van de overheidstaak of de bestuursopdracht waarmee zij belast is, wordt verhinderd of in ernstige mate bemoeilijkt en evenmin dat de werking van haar diensten in die mate in het gedrang zou worden gebracht dat zij haar taken als overheid niet meer zou kunnen uitoefenen.

Haar argumentatie komt neer op het betwisten van de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening door de verwerende partij, wat een opportuniteitskritiek is.

Daarenboven is het aangevoerde provinciale project nog niet definitief vastgelegd, zodat de realisatie ervan op heden hypothetisch blijft.

. . .

Er wordt in het verzoekschrift nergens op concrete wijze aangegeven waarom de realisatie van de bestreden vergunning zou meebrengen dat het "beleidsplanproces" van de verzoekende partij onmogelijk zou worden en niet zou kunnen worden uitgevoerd.

Er blijkt derhalve op geen enkel punt dat de verzoekende partij haar taken als overheid niet meer zou kunnen uitoefenen.

. . .

Bovendien stelt de verzoekende partij geheel ten onrechte dat de verwerende partij zou erkennen dat het provinciale project en het bestreden project niet samen zouden te realiseren zijn.

Uit het gegeven dat de verwerende partij stelt dat de locatie van onderhavige aanvraag op een afstand van ca 7 km van de meest oostelijk vergunde turbine op het grondgebied van Eeklo gelegen is, een afstand waarbinnen gezien de aanwezigheid van de beschermde de hoogspanningslijn van de noord n

De verwerende partij stelt in de bestreden beslissing enkel vast dat de inplantingslocatie van het voorliggende project niet is opgenomen in het "provinciaal beleidskader windturbines", noch in de daarna volgende studies. Vervolgens oordeelt de verwerende partij dat deze locatie op ongeveer 7 km gelegen is van de meest oostelijk vergunde turbine op het grondgebied van Eeklo en dat deze afstand met een aanwezigheid van een beschermde hoeve, een hoogspanningslijn en verschillende verspreide woningen het niet waarschijnlijk maakt dat daar windturbines worden ingeplant. De verwerende partij doet in voormelde passage geen uitspraak over het provinciale project, noch minder stelt ze dat beide projecten onverenigbaar zouden zijn.

. . .

Evenmin blijkt dat er, na een eventueel vernietigingsarrest, geen herstel mogelijk zou zijn. De verzoekende partij kan – desgevallend via de rechter – de afbraak afdwingen indien blijkt dat de vergunning onwettig zou zijn verleend – quod non. Als overheid is de verzoekende partij hiertoe perfect in staat.

...

Tot slot wijst de verwerende partij nog op het feit dat het beroep tegen de weigering van de milieuvergunning nog steeds hangende is.

Conform de vaste rechtspraak van uw Raad is de stedenbouwkundige vergunning in dat geval van rechtswege geschorst waardoor niet nogmaals de schorsing door uw Raad dient te worden uitgesproken.

..."

3.

De tussenkomende partij voegt hieraan nog het volgende toe:

. . . .

Voorafgaandelijk moet opgemerkt worden dat de corresponderende milieuvergunning nog niet definitief werd verleend, en dat de bestreden stedenbouwkundige vergunning dus nog niet uitvoerbaar is. . . .

Bijgevolg moet vastgesteld worden dat er geen definitieve milieuvergunning voorligt, en dat de bestreden bouwvergunning voorlopig van rechtswege geschorst is op grond van de wederkerige koppeling tussen de bouw- en milieuvergunning (artikel 5 §1 milieuvergunningsdecreet en artikel 4.5.1 §2 VCRO).

Aangezien de <u>bestreden vergunning reeds van rechtswege geschorst is</u>, kan het verzoekschrift tot schorsing de verzoekende partij thans geen voordeel opleveren.

- - -

In casu wordt aangevoerd dat de uitvoering van de verleende vergunning voor gevolg zou hebben dat de provincie Oost-Vlaanderen een vergevorderd beleidsplanproces nooit meer kan uitvoeren.

Aangevoerd wordt dat het project van de provincie voorziet dat er windturbines zullen ingeplant worden op een locatie die slechts iets meer dan 3 km verwijderd is van de meest westelijke turbine van Beide projecten zouden onverenigbaar zijn, omdat dit tot een "veel te grote concentratie" van windturbines in het gebied zou leiden.

Deze argumentatie is allesbehalve overtuigend. Het gaat slechts om een beleidsplan, dat geen verordenende kracht heeft, en dat dus nog uitvoering zal moeten krijgen in een ruimtelijk uitvoeringsplan. Het is dus op dit ogenblik helemaal nog niet zeker dat er in de projectzone van de provincie windturbines zullen opgericht worden conform het beleidsplan. Daarenboven geeft de provincie zelf aan dat er meer dan 3 km afstand bestaat tussen beide projecten. Er kan dan ook niet beweerd worden dat beide projecten onderling absoluut incompatibel zijn. Beide projecten kunnen op het vlak van windvang en cumulatieve effecten (geluid, slagschaduw) samen uitgevoerd worden. Dat dit zou leiden tot een "te grote concentratie" windturbines, is niet meer dan een bewering. De provincie toont niet concreet aan dat haar bestuurstaak onmogelijk wordt gemaakt of ernstig wordt bemoeilijkt.

De verzoekende partij doet ten onrechte uitschijnen dat de beleidskeuze voor de inplanting en concentratie van windturbines in de zone Maldegem-Eeklo reeds genomen is, en dat dit "project" zich dus reeds in een ver gevorderd stadium bevindt. Niets is echter minder waar! Uit zeer recente documenten die gepubliceerd werden op de website van de provincie blijkt zeer duidelijk dat de definitieve beleidskeuze nog niet is gemaakt, en dat er nog verder onderzoek nodig is alvorens een definitieve beleidsbeslissing genomen kan worden (die dan nog moet vertaald worden in een RUP met verordenende kracht).

. . .

Aangezien er nog geen definitieve beleidskeuzes zijn gemaakt m.b.t. de inplanting van windturbines in de zone Maldegem-Eeklo, en de Provincieraad uitdrukkelijk beslist heeft dat er nog verder onderzoek moet gevoerd worden, moet vastgesteld worden dat het aangevoerde nadeel (twee beweerde incompatibele projecten) op dit ogenblik hoogstens hypothetisch is.

Er wordt dus helemaal niet aannemelijk gemaakt dat de tenuitvoerlegging van de vergunning voor zes windturbines op het grondgebied van de provincie Oost-Vlaanderen in de gemeente Assenede de bestuursopdracht van de provincie Oost-Vlaanderen

verhindert of ernstig bemoeilijkt, en de werking van haar diensten in die mate in het gedrang zou brengen dat zij haar taken als overheid niet meer zou kunnen uitvoeren.

. . .

Tevens wordt aangevoerd dat het open gebied in kwestie zwaar beschadigd zal worden, waardoor de provincie haar draagvlak onder de bevolking zou verliezen en haar geloofwaardigheid bij de hogere en lagere overheden en bij projectontwikkelaars.

Ook dit vermeende nadeel kan niet beschouwd worden als een MTHEN. De beweerde aantasting van het open landschap is geen persoonlijk nadeel dat in hoofde van de provincie aanvaard kan worden. Vereist wordt dat de provincie een persoonlijk nadeel kan inroepen, dat onderscheiden moet zijn van het algemeen belang (actio popularis).

Vandaar dat de provincie het aangevoerde nadeel inkleedt als een moreel nadeel (zogenaamd verlies aan geloofwaardigheid). De verzoekende partij toont evenwel helemaal niet aan dat haar geloofwaardigheid zou lijden onder de bouw van 6 publieke windturbines op haar grondgebied.

De aangevraagde turbines worden gebundeld met de autosnelweg die als dominante lijninfrastructuur haar stempel op het landschap drukt, zodat de open ruimte maximaal wordt gevrijwaard.

..."

Beoordeling door de Raad

1. In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip 'moeilijk te herstellen ernstig nadeel' eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad bevolen zou kunnen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partij mag zich in de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dient integendeel concrete en precieze gegevens aan te reiken waaruit enerzijds de ernst van het nadeel blijkt dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, wat inhoudt dat zij concrete en precieze aanduidingen moet verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

In hoofde van een bestuurlijke overheid (zoals de verzoekende partij) kan er bijkomend echter slechts sprake zijn van een persoonlijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel indien de bestreden beslissing de uitoefening van de overheidstaak of de bestuursopdracht waarmee die overheid belast is, verhindert of in ernstige mate bemoeilijkt en indien de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van haar diensten in die mate in het gedrang zou brengen dat zij haar taken als overheid niet meer zou kunnen uitoefenen. Het nadeel van een bestuurlijke overheid kan daarom niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met het nadeel dat private natuurlijke personen of rechtspersonen dienen aan te tonen.

2.

Uit het inleidend verzoekschrift en de nota's van de verwerende partij en de tussenkomende partij blijkt dat de tussenkomende partij bij de Minister van Leefmilieu administratief beroep heeft aangetekend tegen de beslissing van 1 december 2011 van de verzoekende partij betreffende de milieuvergunningsaanvraag.

Artikel 4.5.1, §2 VCRO bepaalt dat een stedenbouwkundige vergunning voor een inrichting, waarvoor een milieuvergunning nodig is, van rechtswege geschorst wordt zolang de milieuvergunning, die voor deze inrichting nodig is, niet definitief werd verleend overeenkomstig artikel 5, §1 van het Milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985.

De Raad kan alleen maar vaststellen dat, met het oog op de wederkerige koppeling tussen de stedenbouwkundige vergunning en de milieuvergunning, de op 13 april 2012 aan de tussenkomende partij verleende stedenbouwkundige vergunning tijdelijk van rechtswege geschorst is, zodat de Raad niet opnieuw de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan schorsen.

3.

Gelet op de tijdelijke en van rechtswege ingetreden schorsing van de bestreden beslissing stelt de Raad de behandeling van de vordering tot schorsing onbepaald uit. Wanneer de tijdelijke en van rechtswege ingetreden schorsing van de bestreden beslissing wordt opgeheven en wanneer hiertoe aanleiding zou bestaan, kan de Raad, hetzij ambtshalve, hetzij op vraag van de verzoekende partij, de partijen in toepassing van artikel 4.8.13 VCRO opnieuw oproepen met het oog op de behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aantoont dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. De behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden vergunning wordt onbepaald uitgesteld.
- 2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de vierde kamer, voorgezeten door mevrouw Nathalie DE CLERCQ.

Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer 1112/0715/SA/4/0635.

3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 19 december 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de derde kamer,

Heidi HUANG Filip VAN ACKER